

Р Е Ш Е Н И Е №155

гр. Перник, 27 октомври, 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и девети септември две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 229/2011 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

ЕТ “К. – К.З.”***, представляван от К.З. *** оспорва заповед № 127/28.IV.2011 г. на кмет на община Трън, обл. Перник да премахне на основание чл. 195, ал.6 от ЗУТ строеж “част от винкелова конструкция”, представляващ 8 бр. колони и 5 бр. греди, монтирани върху полуразрушен стомано – бетонов пояс, изграден в НПИ №№ 6 и 5 по кадастрално заснемане, находящ се в гр. Трън – промишлена зона. Оспорващият, твърди че заповедта на административния орган е незаконосъобразна и издадена в нарушение на процесуални норми. Иска се отмяна на оспорваната заповед и присъждане на направени от жалбоподателя деловодни разноски.

Ответникът по жалбата, кмет на община Трън, чрез процесуален представител намира жалбата за неоснователна, изразява становище по същество, че следва да се отхвърли и иска присъждане на деловодни разноски.

Съдът като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Жалбата е подадена от засегнато от административния акт лице, участвало в производството пред административния орган, в законово установен срок е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Безспорно е, че жалбоподателят е придобил по реда на гл. XIV от ГПК /отм./ собственост върху недвижими имоти сгради: 1. сграда “оградна мрежа”; 2. сграда “гатер” и 3. сграда “метален отдел” в кв. Власина, общ. Трън. Не се спори и по местонахождението на тези сгради.

Със Заповед № 89/28.III.2011 г. на кмет на община Трън е назначена по реда на чл. 196, ал. 1 от ЗУТ комисия, която до установи състоянието на сгради , негодни за използване или вредни в санитарно хигиенно отношение на територията на община Трън.

С писмо № 1923/2011 г. жалбоподателя е уведомен, че на 14.IV.2011 г. следва да присъства при извършването на оглед на сгради, негова собственост в промишлената зона на гр. Трън. По време на огледа, жалбоподателя е присъствал на място, дал е становище пред комисията, приложено като възражение по изготвения констативен протокол № 77/14.IV.2011 г.

Съгласно заключенията на комисията, проверената сграда – “метален отдел и метална конструкция към нея, в м. “Власина”, гр. Трън, “Промислена зона”, винкеловата конструкция е изградена на полуразрушена стена, в северната страна, долепена до оградата/стената на сграда”метален отдел”.

Самата конструкция е прикрепена към стомано бетонов пояс – 8 колони и 5 греди, корозирала и силно износена. В това състояние е негодна за ползуване.

По искане на жалбоподателя, по делото е изслушана СТЕ, чието заключение като неспорно съдът кредитира изцяло. Видно от заключението и изготвената към него скица, процесния метален навес е ситуиран като сграда № 4, долепена до сграда № 3 по констативната част на заключението.

Не се спори, че спорния навес няма покривно покритие; като метална конструкция от различни елементи е трайно прикрепен към терена, не може да бъде преместван или демонтиран.

Съдът намира, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с материалния закон. Съгласно императивната норма на чл. 195, ал. 6 от ЗУТ, кметът на общината издава заповед за премахване на строежи, които поради естествено износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно - хигиенно отношение и не могат да се поправят или заздравят. В тази норма се визират няколко хипотези за премахване на сгради, една от които е сградата да е опасна за здравето и живота на гражданите и застрашена от самосрутване. Кумулативно с наличието на тази хипотеза, следва да се извърши преценка от комисията и относно възможността сградата да се поправи и зазdravi.

От констатациите на комисията, заложи в протокола от 14.IV2011 г., не може да се направят изводи, водещи до неприложимост на тази мярка. Дори да не се приеме, че това е сграда в пълен обем, тези метални конструкции, както и постаментите върху които са били монтирани са амортизирани от време и от неподдържане, безспорно е, че не могат да се ползват по предназначение, което е основание да се приложи премахването им като крайна мярка. Тоест, като се прилага нормата на чл. 195, ал. 6 от ЗУТ, комисията, назначена от кмета на общината, е установила наличието и на двете кумулативно дадени предпоставки, като липсата на която и да е от тях прави заповедта незаконосъобразна. Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Съдът преценява съответствието на административния акт с материалния закон към момента на издаването му. Процедурата, проведена от административния орган предвижда освидетелствуване на строежа от назначената от кмета комисия, която следва да събира служебно всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и изслушва заинтересуваните лица, т. е. визираната процедура съдържа две изисквания, при условията на кумулативност, които са изпълнени. Липсата на което и да било от тях води до нарушение на административната процедура и то от категорията на съществени нарушения, но такъв пропуск от страна на администрацията не се констатира.

Премахването е крайна мярка и се прилага тогава, когато са изчерпани възможностите за заздравяване и укрепяване на строежа, а това се установи от констативния протокол, от данните по преписката и от констатациите на СТЕ, че липсват елементи от конструкцията, което е основание да се направи извод, че тази метална конструкция – не може да се ползува по предназначение и като навес, както е констатирано. Във всички случаи, когато комисията прецени, че сградата следва да бъде премахната, тя е длъжна да обоснове предложението си с наличието на обстоятелства и факти, които изключват нейното заздравяване и или поправяне. Такива данни има и в тази връзка са неоснователни

оплакванията на жалбоподателя, че констатациите на комисията са неверни. Оплакванията за това не се доказват, а доказателствената сила на оспорвания административен акт не е оборена.

Спазена е процедурата, предвидена с разпоредбата на чл. 196, ал. 2 от ЗУТ, съобразно която комисията събира служебно всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и изслушва заинтересованите лица, т. е. визираната процедура съдържа две изисквания, при условията на кумулативност. Не се констатира липсата на което и да било от тях, което да води до нарушение на административната процедура и то от категорията на съществените нарушения, което да е основание за отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Изпълнението на тази процедура е гарантирало защитата на правата на заинтересуваните страни и издаването на административния акт, който следва да бъде съобразен със закона. В случая има данни жалбоподателя като собственик да е бил изслушан от комисията, изпълнено е и второто изискване - да са събрани всички необходими данни за състоянието на строежа. При съдебното оспорване собственикът не представя доказателства, относими към възможността за поправяне и заздравяване на строежа, които както възраженията му, дадени пред комисията към датата на проверката са останали като обещание.

Във връзка с изложеното, съдът намира , че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Жалбоподателят следва да понесе и заплащането на дължими разноси, при условията на чл. 143, ал. 3 от АПК, които му се възлагат в размер на 150 лева – платено адвокатско възнаграждение.

По тези съображения съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ “К. – К.З.”***, представляван от К.З. *** против заповед № 127/28.IV.2011 г. на кмет на община Трън, обл. Перник.

ОСЪЖДА ЕТ “К. – К.З.”***, представляван от К.З. *** да заплати на община Трън сумата 150 лева – деловодни разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/